

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

קענסט זיין ווי מיר?

"וואס האט פאסירט מיין טייערע חבֿר שׂאול, נעכטן ביסטו געגאנגען
שלאפן שפּעט? האסט געהאט עפּעס אַ משפּחה שמחה?"

"ניין, איך בין נישט מיד צוליב מאַנגל אין שְׁלָאָף. נו, גוט, דו
פארשטייסט נישט. אויך אויב איך וועל דיר ערקלערן, וועסטו אויך
נישט פארשטיין. דו האסט אַ קליינע שְׂכָל, ביסט אַ תּמִים... נו, איך האב
געמיינט צו זאָגן אַז איך האב נישט קיין כּח פאר גארנישט. די בחינות
זענען נישט אזוי אויך וואלט געוואלט, די חברים זענען נישט
פונקט... אויך אינדערפרי בין איך נישט אנגעקומען צו ברכות, נאר
איך האב געשפּעטיגט און אנגעקומען אינמיטן קרבנות, בקיצור -
וואס איז דא דיר צו ערקלערן? וועסט מיר קיינמאל נישט
פארשטיין..."

"שׂאול, דו זאגסט אַז דו ביסט קלוגער פון מיר, אָבער דאס איז נישט
קיין חכמה, ווייל איך בין אַ פשוט'ער אינגל. לאמיר זאָגן אַז דו וואלט
געווען קלוגער פון שְׂרָגָא, וואלט עס שוין טאקע געווען עפּעס אַ
דערגרייכונג, ווייל ער איז באַמֶּת אַ קינד אַ חכם און אַ למדן. אָבער
סתם אזוי, טוט מיר וויי פארוואס דו ביסט פארווייטאגט און דו
ליידסט די גאנצע טאג. דו האסט דאך אזויפיל הצלחות - געלונגענע
בחינות, געשמאקע חברים, טעגליכע צילן, וואונדערליכע שאלות -
פארוואס זע איך דיר די גאנצע טאג מיט אַ טרויעריג, פאך'דאָה'ט,
צוטרעגן, פארטון, אַנגעלייגט, און ווייטאגליך געזיכט?..."

"און באַמֶּת שׂאול, באַמֶּת, הלואי זאלסטו זוכה זיין צו אַנקומען צו מיין
מדרגה. הלואי זאלסטו מצליח זיין, הלואי זאלסטו זוכה זיין צו זיין
תמימות'דיג און פשוט אזוי ווי מיר."

שׂאול האט זיך אונטערגעלאכט מיט אַ צינישע שמייכל אויף יענקי'ס
רייד, און זיי האבן זיך געשיידט מיט אַן 'א גוטע נאכט' וואונטש'ענדיג
צו זיך אַהיים.

אָבער מיר ווייסן שוין ווער עס קען אַנקומען אויף וועמענ'ס מדרגה
און ווער נישט...

רעדן זיך אזוי די צוויי אינגעלעך - דער חכם און דער תם - צווישן
זיך, ווען אינמיטן זאגט דער תם פאר'ן חכם: "הלואי וועסטו נאך
איין טאג זיין אויף מיין מדרגה". ענטפערט אים דער חכם אַן קיין
בושה, "אויף צו אַנקומען צו דיין מדרגה, דארף מען אָדער
אָוועקנעמען מיין שְׂכָל, אָדער אַז איך זאל ווערן קראַנק אָדער
משוגע. אָבער אַז דו זאלסט אַנקומען אויף מיין מדרגה, דאס איז
בְּכָלל נישט מעגליך".

דאס יאר איז אריבערגעלאפן, און די צוויי חברים שׂאול און יענקי
לערנען שוין אין כּתה'ז. די חברים אין כּתה האבן ליב צו זיין מיט שׂאול
וואס האט אייביג וואס צו זאָגן און דערציילן, און ער קען ריכטיג
שמייכלען פאר יעדן אינגל לויט זיין מדרגה פון חשיבות אין כּתה...
עס גיסט זיך פון אים חכמה, און ער לאזט אלעמען הערן זיין גאונות.
ווען מען זוכט איינער וואס זאל דרש'נען ביים סעודת סיום, שטעלט
זיך שׂאול אויף אַן קיין מורא, און פערל רייד גיסן זיך פון זיין מויל.

ווען אַ קינד האט אים געראַטן אַז מען זאל שפּילן 'כאפּ די פּאן', האט
ער אים טיפּזיג ערקלערט פארוואס דאס איז נישט קיין געלונגענע
שפּיל, נאר עס איז ענדערש זיך צו זוכן פאסיגערע שפּילן... קינדער
זענען צוגעגאנגען צו אים אויף צו פרעגן שאלות בשעת חזרה אויף
די סוגיא וואס מען לערנט, און אייביג איז אים אלעס געווען קלאר און
ליכטיג, אריינגעפלאכטן מיט זיינע אייגענע סברות וואס ער האט
אליינס פארשטאנען.

אונט צייט, האט יענקי געטראפן זיין באלבטע חבֿר שׂאול אויפן וועג
אָהיים. אַ פרייד האט זיך דערקענט אויף זייער געזיכט, און אינאיינעם
האבן זיי געשפּאנט צום געגנט וואו זיי וואוינען.

שׂאול האט געגעבן אַ טיפּן זיפּץ, "אוי, איך האב נישט קיין כּח! איך בין
מיד און פארמאטערט..."

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ט' - פּוֹן דֶּער חָכָם מִיטֵן תָּם (4)

און די צוויי קינדער. פֿלעגט די וועלט רופֿן חָכָם און תָּם. דעם האָבן זיי גירופֿן חָכָם, און דעם האָבן זיי גירופֿן תָּם. כאַטשע סע איז פֿאר האַנדן אַסאַך חכמים און תּמִים אויף דער וועלט. דא האט זיך עס אָבער זייער אָן גיזעהן, ווארין זיי זענען ביידע גיווען פון איין שטאַט. און האָבן אין איין חדר גילערנט און דער איז גיווען זייער אַ ווילדער חָכָם. און דער איז גיווען זייער אַ גרויסער תָּם (איבער דעם האט מען זיי די צו נעמען גיגבן דעם חָכָם און דעם תָּם)

און אין דער סקאסקע פאר שרייבט מען זיך איטליכן מיט אלע נעמען פון זיין פאמעליא. האט מען אָנגישריבן אויף דעם. דעם צו נאמען. חָכָם. און אויף דעם. תָּם.

אַמאַל איז דער מלך גיקומען איבער דער סקאסקע. האט ער גיפונען די צוויי. ווי זיי זענען פארשריבן דער מיט דעם צו נעמען חָכָם. און דער מיט דעם צו נאמען תָּם. איז דאס באם מלך גיווען אַ וואונדער. וואס די צוויי האָבן אַזוינע צו נעמען חָכָם און תָּם. האט דער מלך זייער גיוואלט זיי זעהן.

האט זיך דער מלך מיישב גיווען. אַז איך וועל פֿלוצים שיקין נאך זיי. אַז זיי זאלן קומען פאר מיר. וועלין זיי זיך זייער איבער שרעקן. און דער חָכָם וועט גאר ניט וויסן. וואס צו ענפערין. און דער תָּם וועט אָפֿשר משוגע ווערין מחמת פחד.

האט זיך מיישב גיווען דער מלך אַז ער זאל שיקין אַ חָכָם צום חָכָם. און אַ תָּם צום תָּם. נאָר ווי קריגט מען אין איין עיר מלוכה אַ תָּם. ווארין אין איין עיר מלוכה (דהיינו די שטאַט וואס דער מלך זיצט) זענען דאס רוב חכמים.

און דער תָּם פֿלעגט אלע מאל לויפֿן און פֿלעגט קומען צום חָכָם מיט שמחה מיט פֿרייד. און ער האט אים אלץ גיפונען אין צער און פול מיט יסורים. און ער האט אים גיפֿרעגט אַזוי אַ חָכָם און אַזוי איין עושר ווי דו ביסט וואס האסטו אלץ יסורים תמיד. פאר וואס בין איך תמיד פֿרייליך.

איז דאס באם חָכָם גיווען אַ גישפּעט. און ער האט ביי אים אַ פֿנים גיהאט פאר משוגע. האט דער תָּם צו אים גיזאגט: אפילו גלאטע מענשן אַז זיי שפּעטן אויס מיר זענען זיי אויך נערנים. ווארין אַז זיי זענען שוין קליגער פון מיר זענען זיי זיך ערשט נערנים. מכל שפֿן אַזוי אַ חָכָם ווי דו ביסט. וואס איז אַז דו ביסט שוין קלוגער פון מיר.

האט זיך דער תָּם אָנגירופֿן און האט גיזאגט צום חָכָם ווי גיט דער אייפֿירשטער אַז דו זאלסט קומען אויף מיין שטייגער (פֿלומר דו זאלסט אויך אַ תָּם ווערין)

האט דער חָכָם גיענפֿערט. דאס קאן גימאלט זיין אַז איך זאל קומען אויף זיין שטייגער. אַז גאט זאל ביי מיר דעם שכל אַוועק נעמען חס ושלום, אַדער איך זאל חס ושלום קראנק ווערין. קאן זיין אַז איך זאל אויך ווערין משוגע. ווארין וואס ביסטו דען נאר משוגע. נאָר אַז דו זאלסט קומען אויף מיין שטייגער. דאס איז ניט גימאלט בשום אופן. אַז דו זאלסט זיין אַזוי אַ חָכָם ווי איך.

האט דער תָּם גיענפֿערט.

ביי השם יתברך איז אלץ

מעגליך קאן זיין פֿהרף עין

(אַזוי ווי איין אויגין בליק)

אַז איך זאל קומען אויף זיין חכמה.

האט דער חָכָם אויס אים זייער גילאכט.

כנ"ל. זענען די שלוחים גיפארין. און זיי זענען צו זיי גיקומען. און האבן זיי אפ גיגעבן די בריוו. דער חכם האט אפ גיגעבן צום חכם. און דער תם צום תם. און דער תם. תיכף ווי מען האט אים אפ גיגעבן דעם בריוו. האט ער זיך אנגרייפן צו דעם שליח (וואס ער איז אויף גיווען א תם. כנ"ל) וואס ער האט אים גיבראכט דעם בריוו. איך ווייס זיך ניט וואס אין דעם בריוו שטייט. ליין אים פאר מיר. האט ער אים גיענפערט. איך וועל דיר זאגן אויסין ווייניק וואס אין אים שטייט. דער מלך וויל אז דו זאלסט צו אים קומען. האט ער תיכף גיפרעגט. נאר אן ליצנות. האט ער אים גיענפערט. סע איז א וודאי אמת אן ליצנות איז ער תיכף מלא שמחה גיווארין און איז גילאפין און האט גיזאגט צום ווייב. מיין ווייב דער מלך האט נאך מיר גישיקט.

האט זי אים גיפרעגט. וואס איז דאס. נאך וואס האט ער נאך דיר גישיקט. האט ער גאר קיין צייט ניט גיהאט ער זאל איר עפעס ענפערין. און האט זיך תיכף מזרז גיווען מיט שמחה און איז גיגאנגען און האט זיך אריין גיזעצט אין דער קאריטע ער זאל פארין מיט דעם שליח. דערווייל האט ער דארט דערזעהן די קליידער (וואס דער גבירנר האט גימאכט פון זיינעט וועגין און האט אריין גילייגט אין זיין קאריטע כנ"ל) האט ער זיך נאך מער גיפרייט. ער האט שוין קליידער אויף. און איז זייער פרייליך גיווען.

נאר דער וואס ער איז א ממונה אבער די אוצרות ער איז דווקא א תם. ווארין א חכם וויל מען ניט מאכין פאר קיין ממונה איבער די אוצרות. ווארין טאמער דורך זיין חכמה מיט זיין שכל. וועט ער אויס ברענגען די אוצרות. איבער דעם מאכט מען א ממונה איבער די אוצרות א תם דווקא.

האט דער מלך גירופין א חכם און דעם תם (וואס ער איז א ממונה איבער די אוצרות) און ער האט זיי גישיקט צו די צוויי (דהיינו צום חכם און צום תם) און ער האט זיי גיגעבן בריוו צו איטליכן באזונדער. און ער האט זיי נאך בריוו גיגעבן צום גאבירנר פון דער גאבערניא וואס די צוויי דהיינו דער חכם מיט דעם תם זענען אונטער אים. און דער מלך האט גיהייסן אין דעם בריוו אז דער גאבירנר זאל זיי שיקן בריוו פון זיינעט וועגין צום חכם און צום תם כדי אז זיי זאלין זיך ניט שרעקין. און ער זאל זיי שרייבן. אז די זאך איז ניט גייטיק. און דער מלך איז ניט גוזר דווקא אז זיי זאלין קומען. נאר סע איז ביי זיי די בריחה. אז זיי ווילן זאלין זיי קומען. נאר דער מלך וויל זיי זעהן.

זענען גיפארין די שלוחים דער חכם מיט דעם תם. און זענען גיקומען צום גאבירנר. און האבן אים אפ גיגעבן די בריוו. האט דער גאבירנר נאך גיפרעגט אויף די צוויי קינדער האט מען אים גיזאגט. אז דער חכם איז א ווילדער חכם און א גרויסער עושר. און דער תם איז זייער א גרויסער תם. און ער האט אליילי מלבושים פון דעם פעלץ כנ"ל.

האט זיך דער גאבירנר מיישב גיווען. סע איז בוודאי נט שייין אז מען זאל אים ברענגען פאר דעם מלך אין א פעלץ. האט ער אים גימאכט קליידער אזוי ווי סע קער צו זיין. און האט אריין גילייגט אין דער קאריטע פון דער תם. און ער האט זיי גיגעבן בריוו

לאמיר זיין פאר הערן

די ניינטע מעשה - דער חכם און דער תם (4)

- ה. וואס האט מען געזאגט פארן גאבירניר אויפן חכם?
☐ אז ער איז א ווילדער חכם און א גרויסער עושר.
☐ אז ער איז א ווילדער חכם און א גרויסער דאקטער.
☐ אז ער איז א גרויסער תלמיד חכם
 ו. וואס האט דער תם געזאגט ווען דער שליח פון קעניג איז געקומען?
☐ ער האט געזאגט צו זיין ווייב "דער מלך האט נאך מיר געשיקט".
☐ געפרעגט נאר אן ליצנות.
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג.
 ז. וואס לערנסטו זיך דערווייל פון די מעשה?
☐ אז ווען דער מלך רופט קומט מען גלייך.
☐ ווען דער מלך רופט קומט מען נאר מיט ישוב הדעת.
☐ _____
 ח. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
☐ איינמאל
☐ צוויימאל
☐ איך האב געוואלט

- א. וואס האט דער תם געענטפערט פארן חכם, ווען ער האט אים געזאגט: "דו קענסט בשום אופן נישט ווערן אזוי א חכם ווי מיר"?
☐ ביי השם יתברך איז אלעס מעגליך.
☐ ער האט מודה געווען צו אים.
☐ אים בכלל נישט געענטפערט.
 ב. וואס איז געווען א וואונדער ביים מלך?
☐ אז עס איז דא אסאך מענטשן אין זיין מדינה.
☐ אז די צוויי מענטשן האבן אזעלכע נעמען "חכם און תם".
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג.
 ג. וועמען האט דער מלך געשיקט צו רופן דער תם?
☐ א תם.
☐ דער ממונה איבער די אוצרות.
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג.
 ד. דער מלך האט באפוילן אז דער חכם און תם זאלן קומען צו אים אדער נישט?
☐ דער מלך האט שטרענג באפוילן זיי זאלן קומען.
☐ דער זאך ווענדעט זיך לויט זייער ווילן.
☐ פארן חכם האט ער שטרענג באפוילן צו קומען צו אים, און פארן תם נאר אויב ער וויל.

טיפער געטראכט

וויפל מאל ווערט דערמאנט אין די מעשה "תם"?

- ווער פלעגט לויפן? ווער האט זיך מייסב געווען? ווער איז געפארן?
 ווער האט אויס געלאכט? ווער איז זייער פריילאך געווען?

תשובות אויף די מעשה פון דער חכם מיטן תם (3)

וויפל מאל ווערט דערמאנט אין די מעשה אז דער חכם האט געהאט יסורים? 10

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לופטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס-ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com